

8355 ימים - והיכן אחינו יהונתן?

מאת אחיה ישראלי

עוד אחד עובר כבן מרון, ועוד אחד, וכולם נסקרים בסקירה אחת. ויגיע תור יהונתן...
קום יהונתן! קום והשב! מה לך פה בבית האסורים?
מה חטאת למות-חי פה יותר מ-2 עשורים?
ויהונתן פולארד קם, קם ונזכר... הוא נזכר איך גילה שאחיו נמצאים בסכנה ו"הידידה הגדולה" מסתירה ומעלימה. ואיך העביר את אותם מסמכים - שבסוף הוחזרו ושימשו להכניסו מאחורי הסורגים.
הוא נזכר איך היה בטוח שמצא בשגרירות מקום מבטחים.
ואיך נזרק משם על פי הוראה מירושלים הישר לידי השוטרים.
הוא נזכר איך כשפעל אמרו לו "אחינו אתה! בזכותך נשמר בטחון המדינה!"
ואיך עד היום הוא ואשתו אסתר אינם מקבלים שום סיוע ותמיכה.
הוא נזכר ברוצחי נשים וילדים המשתחררים ב"מחוות",
ואיך כאילו גרוע הוא מרוצח ראש ממשלה, לא ניתנה לו אפילו הזכות להעמיד תולדות.
הוא נזכר איך אפילו כעת כשנשיא מתחלף ומגיע עת חנינה,
אחיו לא דואגים באמת לעשות הכל כדי ששמו ייכלל ברשימה.
הוא נזכר, בהשפלה, בבושה, בביזיון. הוא נזכר וקול קורא בקרבו: יהונתן! ספר! ספר הכל! כואב לו מאוד
לשתוק, רוצה הוא בכל לבו לשפוך בראש השנה את לבו לפני ריבון כל עולמים. אך יהונתן לא פותח את
פיו, הוא רק חוזר לשבת בלי לומר מילה. יושב ושותק...
ואנחנו, רוצים לחזור בתשובה. זועקים השיבנו ונשובה,
ואת זעקת אחינו יהונתן מניחים בלי תשובה. מתי אותו אלינו נשיבה?
ומה נענה לפני זוכר כל הנשכחות, עת אחינו זועק מהבור עד כלות הכוחות,
והוא מדמם פצוע בשטח, נטוש לאנחות?